

Florin Flueraș

În lucrările recente *Unexperiences*, *States of Space*, *Collapse Yoga*, *Practici Imposibile*, *Terapie de grup pentru artiști*, Florin Flueraș e interesat de practici ce acționează în structurile abstracte ale experienței, asupra modului în care o lucrare, sau o experiență în general, se activează în corpul vizitatorului. Mai degrabă decât prezentarea unei lucrări sensibilității estetice a unui public, pe Florin îl interesează ca afectarea acelor sensibilități să devină lucrarea. El e interesat și de crearea contextelor, „artworlds”, în care se produc și prezintă aceste lucrări. „Artworlds” sunt entități complexe, de lungă durată, ce operează cu practici performative, teorie, moduri de colaborare, modalități de prezentare, procese de lucru. Miza lor nu e doar pe produs, pe prezentare, ci și pe modul în care intervenția în toate aceste straturi și interacțiunea dintre acestea creează lucrarea, „artwork as artworld”. „Artworlds” pot lua diferite forme în diferite contexte și totuși își mențin o anumită coerență interioară și specificitate. *Black Hyperbox*, *Unsorcery*, *Artworlds*, *Postspectacle*, *Candidatura la Președinție*, *Clinica*, *Schitul* sunt unele din aceste lumi artistice dezvoltate și prezentate internațional în ultimii ani. Lucrările lui Flueraș au putut fi văzute la Fap Sao Paulo, DEPO Istanbul, Castelul Ujazdowski Varșovia, Jardim Equatorial Sao Paulo, Fabrica de Pensule Cluj, House of Drama Oslo, Rampe Stuttgart, Akademie Solitude Stuttgart, MUMOK Viena, HAU Berlin, Tanzquartier Viena, DeSingle Antwerp, Bozar Bruxelles, Kaai Theatre Bruxelles, Art Bruxelles, Atelier 35 București, CNDB București, MNAC București, Salonul de proiecte București.

<http://www.fflueraș.ro>

Unexperiences / performance (vineri, 15 iunie, 15:00 - 19:00)

Din poziția unui vizitator al unui spațiu de artă, un performer își schimbă din când în când atitudinile și stările despre ce se întâmplă. Uneori reacțiile par a fi legate de spațiu, altele de vizitatori, altele de expectanțe și convenții comune. Reacțiile atipice și alterarea celor tipice afectează situația formalizată a unui eveniment artistic. *Unexperiences* lucrează cu automatismele unei experiențe, cu atitudinile și emoțiile implicite dintr-o situație, cu un public ce vede artă (performance) în acest caz. Mai degrabă decât prezentarea unui conținut sensibilităților estetice deja formate ale vizitatorilor, *Unexperiences* urmărește ca afectarea acelor sensibilități să devină lucrarea. Se presupune că, prezent fiind, ai experiența lucrării. În acest caz putem avea uneori *Unexperiences*, dar adesea vom fi într-un proces de căutare a lor. Lucrarea e făcută de vizitatori și performeri în grade diferite, ce variază în timp. Vizitatorii sunt câteodată prezenți, câteodată absenți. Artiștii sunt câteodată acolo, câteodată nu.

Unimages / performance (joi, 21 iunie, 15:00 - 18:00, urmat de o discuție ce va dura până la ora 19:00)

O imagine e o tăietură într-un proces, un efort de a capta acțiunea dintr-un anumit timp și spațiu. Pentru a ușura citirea unei realități prea complexe, dezvoltăm tipare, deprinderi în a forma imagini. *Unimages* afectează subtil micro-expectanțele despre ce întâlnim, reprezentările automate despre exterior și interior. Ca urmare, capacitatea de a vedea și înțelege ce se află în fața propriilor ochi e uneori chestionată și afectată. Se presupune că, prezent fiind, vezi lucrarea. În acest caz uneori poți vedea *Unimages*, dar adesea poți vedea sau efectua un proces de căutare a lor. Lucrarea e făcută de vizitatori și performeri în grade ce variază în timp. Vizitatorii sunt câteodată prezenți, câteodată absenți. Artiștii sunt câteodată acolo, câteodată nu.

Adriana Gheorghe

Cu o formare de tip teorie literară și teoria artei, urmată, inițial, de activitate în critica de dans și apoi de imersie în contextul practic al dansului contemporan și al performance-ului (bursa DanceWeb 2015), Adriana Gheorghe a dezvoltat în ultimii opt ani o practică performativă care traversează domenii și medii, într-o cercetare continuă a noțiunii de performativitate. Preocuparea ei s-a concentrat asupra relațiilor dintre limbaj, perspectivă, conștiință și afect în varii contexte sau medii, invitând la coliziune, blurare și transformare. Adriana Gheorghe a devenit în spațiul dansului și performance-ului contemporan când noțiunea de coregrafie era deja extinsă, iar discursul verbal și critic se infiltrase, literal, în toate aspectele dansului și performance-ului, astfel încât practica ei indeterminată și interesul pentru a produce astfel de experiențe nelocalizabile are la bază o hibriditate profundă inițială. Prin preocuparea pentru spațiul abstract dintre vocea detașată de perspectivă atât în scris (mix de stil indirect liber cu perspectivă mobilă, de exemplu) cât și în performance (meditația asupra reprezentării, dubla iluzie sau dubla realitate pe care o va dezvolta mai departe cu Susanne Grau), teoria vie durabilă pare vie și activă de ceva timp. Adriana Gheorghe a prezentat „Prelegeri și practici grave” la Simpozionul IDOCDE în cadrul Festivalului ImpulsTanz, la Centrul Național al Dansului București, la Zona D sau la ODD. Lucrările sale au fost performate în white cube (ZKM Karlsruhe; Muzeul Național de Artă Contemporană București; Galeria Gabirol Tel Aviv sau Galeria ICR Berlin), în black box (Brut Viena, Akademie Solitude Stuttgart, TanzFaktur Köln, Kunsthaus KuLe Berlin, PACT Essen, CNDB București) și în spații gri, intermediare (PAF St. Erme, Atelier 35 București, ODD București).

Spoils / performance (sâmbătă, 23 iunie, 17:00 - 19:00)

Performance-ul *Spoils* a fost inițial un solo realizat în cadrul platformei teoretice și performative Black Hyperbox (inițiată de Alina Popa și Florin Flueraș) – un loc bun pentru artiști hibridi și vise de transgresare. Black Hyperbox a făcut posibilă cristalizarea unei practici performative continue, preocupată de limbajul verbal ca material pentru o coregrafie „întunecată”, sau grav contra-intuitivă, activând potențialitatea și subiectivitatea instabilă, în continuă transformare, de ambele părți ale performării în forma ei de adresare, mai mult sau mai puțin abstractă sau reală. Ireverența unei astfel de abordări a performativității a făcut posibilă, în continuare, o atitudine asemănătoare față de relația practicilor performative cu teoria, forțând o reconsiderare a ceea ce poate însemna teoria estetică. Și totul fără grație, mai degrabă pentru a rezista în golul dintre doi semnificanți contrari extrem de puternici. De aici au apărut diferite strategii performative de a co-imagina sau asocia simultan domenii profund și strident străine, de la performance, la literatură, filosofia minții, psihanaliză sau fenomenologie și, nu în ultimul rând, teologie. Gesturile performative – de tipul ideii lui Hélène Cixous de a aborda limbajul biblic ca pe subconștient și imposibilitatea ei de a încheia prelegerile despre anxietate fără apelul la dragoste (verbalizat ca task grav: „Asigură-te că toți participanții simt. Urmărește-i după Salon, dacă e nevoie”) – nu sunt doar rupturi decorative cu pretenții de singularitate, ele chiar sapă după o conștiință diferită, un mediu estetic ca pură contraintuiție.

Susanne Grau

Susanne Grau e dansatoare și coreografă de origine germană. A studiat dans contemporan la Universitatea de Muzică și Dans din Köln. După absolvire, a terminat un stagiul de trei luni la Movement Research în New York. A lucrat cu coreografi precum Fabrice Mazliah, Alexandra Pirici, Georg Reischl, Mårten Spångberg, Davis Freeman, Özlem Alkis, Maayan Danoch, Reut Shemesh. Din 2012 e membră a colectivului MichaelDouglas Kollektiv din Köln. Lucrările și colaborările sale au fost prezentate la Künstlerhaus Mousonturm Frankfurt, Maschinenhaus Essen, tanzfaktor Köln, LOFFT Leipzig, tanz.tausch festival Köln, De NWE Vorst Tilburg. A fost câștigătoarea bursei danceWEB în 2015, la Festivalul ImpulsTanz din Viena. În activitatea sa e interesată de conexiunile dintre procesele interioare și materialitate, utilizând practica precum o sesiune de descoperire (chiar ședință de spiritism) și joacă în jurul relațiilor și percepției abstractului și concretului, elementelor vizibile și invizibile. Colaborarea este o parte esențială a practicii ei artistice, făcând-o să descopere contexte și roluri noi în procesul de lucru. Colaboratoarea ei, Adriana Gheorghe, a descris o dată practica Susannei ca pe o un proces de lucru „peste fisuri” și ei i-a plăcut asta.

Horizon tbc / performance (sâmbătă, 23 iunie, 15:00 - 17:00)

Glisând între situații vizibil-invizibile, legând realități (abstracte), dozând input-ul și output-ul, presiunea și spațialitatea, creând cel puțin iluzia unei continuități, mă întreb ce e continuitatea pe care nu o controlez. Îmi place să investesc spații abstracte cu emoții și imagini pentru a forța conexiuni și o posibilitate de a lăsa ceva, care preia sau privește înapoi, să apară. Dacă mecanismul acesta e o căutare pentru un fel de minimum maximal, cum e să-ți apropiezi un minim maximal? Cum să creezi o situație care admite dorința și afectul într-o spațiu hiper-real, utilizând tehnici de alienare și reprezentări umane? Încercând să limpezesc procesul de creare al condițiilor și de dozare a transparenței, mi-aș dori să descopăr o altă relație cu timpul (nu dansând pentru a uita sau pentru a-mi aminti). O practică cu sentimentul tonic al unui viitor promițător și al ușurătății de a nu ști. (Susanne Grau)

Adriana Gheorghe & Susanne Grau

You Want It Darker / performance (duminică, 17 iunie, 15:00 - 19:00)

În spațiul de dinainte și de după reprezentare, acolo ne întâlnim și ne ratăm încontinuu. Iar aceste aproximări abstracte invizibile sunt pentru noi cele mai reale, cele mai elaborate, sunt chestiunile vitale. Dacă am reuși acea modificare de percepție care să conducă la o răsturnare a lucrurilor, astfel încât limbajul verbal și reprezentarea să fie ca oxigenul, iar spațiile abstracte deosebit de detaliate să fie modalitatea de comunicare și de acțiune care să concentreze toată preocuparea și energia noastră! De mai bine de doi ani și jumătate, împărtășim interesul pentru studierea fricii în exersarea umanului. Metodologia agreată a fost de a regândi și redoza investirea performativă în variile metode de actorie (abuzate cu această ocazie). Noi două (și practica noastră, permeabilă și emergent) ne-am condus reciproc prin diferite contexte, încurajând transformarea ei și a noastră, urmărind peste tot (contraintuitiv) sursa neîncrederii. Ce era riscant în teatru, era cât se poate de *safe* în studio, la ora sinistră a amiezii, sau în convenția de *white cube*. Am hrănit încontinuu practica performativă comună cu straturi noi de semnificație din convențiile abia abandonate.

În spațiul de cercetare inițial, la ODD, „teatrul” era la nivel de dispoziții sau percepție, straturile de invizibilitate s-au accentuat în contextul de „cutie albastră” de la KuLe Theatre unde acțiunea vizibilă de bază a devenit practica oblică de a oferi reiki publicului în timpul conversației; în prezentarea de studio pe timp de zi, în Essen, am invocat temporalitatea grea și neagră a evenimentului nocturn, iar pe scena convențională din Köln ne-am lăsat intens devorate de așteptări, angajându-ne într-o coregrafie mai largă și mai prelungă între percepția inter-perspectivală (inter-specii) hiperactivată și ireverențiozitatea vieții pur și simplu. La Salonul de proiecte, vom fi asimilat deja plaja de receptări posibile din partea voastră și tot ce vom face va fi să așteptăm ca practica însăși să funcționeze ca o ședință de spiritism care să ne ajute să ne situăm, neexcluzând total întâlnirea. Trebuie spus, ne-am amuzat încă de la început de un posibil *twist* cultural de tip inter-specii (Vampire Theatre), când, în realitate, elefantul din cameră, distanța supraumană neverosimilă prezentă în practica imaginată de noi era nici mai mult nici mai puțin decât diferența dintre corpurile noastre cu *skill*-uri diferite. Acest tip de scanare din exterior a felului în care ne performăm subiectivitatea în sensul de construcție identitară, cu background coregrafic sau teoretic, este profund umană și, de ce nu, necesară. Ne-am străduit să simțim importanța acestui lucru. Am împrumutat și mult limbaj verbal. *Skill*-ul nostru „real” a apărut mai târziu, l-am construit împreună, noi două și un pic din acea conștiință ambiguă, care apare între noi și care conduce totul spre un alt tip de frecvență și frecvență. Ce se vede sunt corpuri cu privirea afectată și cu un delay în intensitate. Ce nu este adresat vizibilității, oricât de mult am fi scanate, este un teatru „real”, la nivel de inter și intra specie (V theatre), atunci când joaca de-a dubla iluzie devine joaca de-a dubla realitate. Am transformat fantezia conținerei simultane a dublei perspective într-o practică literală și aproape tangibilă. (Ne-am construit tehnologii umane performative, pe care le mai numim și mici teatre abstracte/carusele personale, care transformă reprezentarea într-o formă specială de meditație asupra posibilității unei coordonări diferite dintre interior și exterior). În chiar acest mecanism abstract care prelungește intensitatea, în chiar jumătatea de secundă precognitivă, acolo ne putem odihni. Și uneori, în momente singulare de „teatru al imanentei”, limbajul epuizat participă și ne situează pe toți.

Încă de când ne-am cunoscut la Viena, la DanceWEB, ne-a plăcut să aducem în discuție scena unei „mascarade” dintr-un film îndoielnic cu vampiri, ca fiind ceea ce ne leagă în obsesia noastră împărtășită pentru dozarea performării. Acolo, vampiri reali pretind că sunt oameni (actori) care joacă roluri de vampiri în fața unui public uman. La fel, abuzăm de „teatru” (și de Jodorowski) înțelegând performarea ca pe un mod de a dezvălui personajele din spatele persoanei și tot așa, mai departe. Într-un „spațiu gri”, am aplicat dubla iluzie – pretinzând că suntem oameni care joacă roluri de vampiri în fața unui public pretins uman. În convenția de *black box*, am pretins că suntem oameni dintr-o perspectivă non-umană. La un moment dat, într-una din perspective, suntem și Adriana Gheorghe și Susanne Grau. Și tocmai atunci s-ar putea să simțim nevoia să vorbim despre practica noastră performativă în spațiul deja supus transformării perceptuale (de la început).

(Cu sprijinul: Kulturamt der Stadt Köln, Goethe-Institut, Andros Zins-Browne, ODD București, ZAIK Köln, KuLe Berlin, PACT Zollverein Essen, Tanzfaktor Köln)

Krõõt Juurak

Krõõt Juurak este coregrafă și performer de origine estoniană stabilită în Viena din 2003, iar lucrările sale au tendința de a provoca accepțiunile rigide ale coregrafiei și performance-ului, variind de la performance-uri, prezentări, texte sau ateliere, până la formate de tip „schimbări de stare”. A absolvit dans și coregrafie la ArtEz, în Arnhem, și a făcut un master la Sandberg Institute, Amsterdam. Lucrările sale au fost prezentate, sub diferite forme, în contexte cum ar fi: Trienala Mindaugas, Centrul de artă contemporană (CAC) din Vilnius; Festivalul ImPulsTanz de la Viena; De Appel (Amsterdam); Künstlerhaus Büchsenhausen (Innsbruck); Tallinn Art Hall; deSingel (Antwerp); Kunstverein Langenhagen. Dintre lucrările sale de tip performance sau situație (condiție) performativă, amintim *Bad Mood*, *Internal Conflict*, *Look Look* (împreună cu Anne Juren), *Once Upon*, *Ride the Wave Dude* (împreună cu Marten Spangberg), *Presentation*, *The Place of the Grave și Animal Jokes (for Animals) & Performances for Pets* (ambele împreună cu Alex Bailey).

<http://www.kr66t.wordpress.com/>

<http://www.performancesforpets.net/>

Bad Mood / performance la deschidere (miercuri, 13 iunie, 19:00)

Bad Mood este o lucrare de artă sub forma unei situații (condiții) performative, altfel spus *o stare*. Lucrarea *Bad Mood* va putea fi văzută în timpul deschiderii programului curatorial *Teorie vie durabilă*, performată de întreaga echipă organizatoare: Alexandra Croitoru, Magda Radu, Alina Bucur și Ștefan Sava. Noua stare (rea) le va acapara stările proprii. Cum o stare este mai mult sau mai puțin contagioasă, *Bad Mood* se poate răspândi și oricine se poate oferi voluntar. *Bad Mood* a fost conceput de artista Krõõt Juurak în 2014, ca lucrare comisionată la De Appel pentru expoziția *Three Artists Walk Into A Bar*. Deoarece expoziția nu dispunea nici de spațiu specific, nici de buget, artista a ales să reacționeze la context oferindu-și propria stare (rea) ca fiind lucrarea. Artista urma să-și mențină o stare de spirit relativ negativă pe parcursul duratei expoziției.

Câteva indicii/sugestii pentru eventualii voluntari:

„*Bad Mood* nu poate fi performat la comandă, mai degrabă starea se performează singură prin intermediul oamenilor și al situațiilor.

Bad Mood se manifestă atât prin prezența cât și în/prin absența cuiva.

Bad Mood va fi prezent atât în spațiul fizic al galeriei cât și în cel mental înconjurător.

Bad Mood nu are o formă fizică și nu poate fi fotografiat, se transmite mai ales pe cale verbală”.

Various Moods / performance (15 ore, de miercuri, 13 iunie, ora 19:00 până sâmbătă, 16 iunie, ora 19:00)

Various Moods este o lucrare de artă existentă sub forma unor situații performative variate, numite și *stări*.

Lucrarea *Various Moods* va putea fi văzută începând cu deschiderea programului curatorial *Teorie vie durabilă* (timp de 3 ore) și va continua pentru 15 ore (în fiecare zi, pe durata programului galeriei, între 15:00 și 19:00, în subtextul celorlalte performance-uri, mai exact din perspectiva publicului, până sâmbătă, 16 iunie inclusiv). *Various Moods* va fi performat la București de către Adriana Gheorghe, în calitate de curatoare. Stările prescrise de lucrarea *Various Moods* vor acapara starea de spirit a acesteia în intervalul primei săptămâni. Fiecare stare durează o oră. Fiecare zi e alcătuită dintr-un script de 4 stări decise de întâmplare. Stări variate vor fi scrise pe bilețele și, din oră în oră, se va trage la sorți, se va nota starea (unde va vizibil, pe peretele din hol) și se va performa.

Various Moods se va manifesta prin prezența sau absența persoanei Adrianei Gheorghe (ca performer delegat) pe durata orelor de performare dinainte stabilite. Lucrarea *Various Moods* se va desfășura atât în spațiul fizic al galeriei cât și în spațiul mental din jurul acesteia. Lucrarea *Various Moods* se adresează în special dinamicilor implicite (de control și putere) din cadrul interacțiunilor sociale sau, la fel de bine, programării comportamentului uman. Faptul că această lucrare este delegată spre performare unei curatoare de „artă vie” nu este o întâmplare. Cum o stare este mai mult sau mai puțin contagioasă, *Various Moods* se poate răspândi și oricine se poate oferi voluntar.

Lilach Livne

Stabilită în Israel, Lilach Livne este o artistă care se concetreează pe relația dintre coreografie, filosofie, religie, vindecare, tehnologie nouă și comunitate. Practica ei e una a cercetării constante și a experimentării. Ea concepe performance-uri, prelegeri, acțiuni publice, întâlniri, cărți de rugăciuni și artă video. Livne propune noi tehnici de introspecție performativă numite „Non-Imaginea” (Non-Image) și „Corpul Întunecat” (Darkened Body), care, crede ea, pot împlini potențialul dansului de a crea filosofie manifestă și un mix transformator între artă și realitate. Livne și-a prezentat practica performativă, sub diferitele forme, la a 20-a ediție a Bienalei de la Sydney, la Universitatea Coventry, la CCA TLV, a predat la ImpulsTanz din Viena și, mai târziu, cartea sa de practică *Rugăciune pentru abstract* a fost publicată de Circadian (Berlin). În 2018 Livne a început o colaborare cu Robert Steijn, Goshka Macuga, Rūta Junevičiūtė și Emmilou Rößling. A studiat filosofia și studii de gen la Universitatea din Tel-Aviv, coreografie la Școala de Arte din Amsterdam SNDO și dans experimental la SEAD Salzburg. În 2012, a primit bursa danceWEB în cadrul festivalului ImpulsTanz. Livne lucrează, de asemenea, la institutele „At Risk Youth” din Israel, încorporând cercetările sale artistice în jurul „imaginii-corp” și a „întâlnirii celuilalt” în activitatea socială.

Prayer for the Abstract / performance-practică-rugăciune (duminică, 24 iunie, 15:00 - 21:00)

i: Lucrarea prezintă, sincer, timp de șase ore, un portret senzual al transformării. Și invoc metafizicul să flirteze cu ceea ce se vede, să se dizolve progresiv în invizibilitate și să reapară în concret. Văd conexiunea dintre religie, artă, filosofie și realitate și modul în care pot să se dizolve unele în altele.

Rugăciune pentru abstract nu e doar un mod de a transcede vizualul, ci și o misiune mai profundă despre cum să aduci dragostea printre imaginile-lume, cum să atingi, să experimentezi și să ajungi la o vizibilitate completă a lucrurilor, a corpurilor și a eurilor. M-am concentrat pe această practică încă din 2012 și doar acum doi ani cuvântul „rugăciune” a intrat în munca mea. Cred că e la fel de necesară ca tehnica. Mă rog pentru abstract, pentru ca asta să devină o parte din modul în care gândesc, văd și simt, și nu doar o apropiere artistică. Pentru a-i primi pe ceilalți în rugăciunea mea, am inventat tehnici precum „Non-Imaginea” sau „Corpul Întunecat”, care pot fi practicate atât individual, cât și colectiv, în comunitate. A-l întâlni pe celălalt e important, e încercarea însăși. Putem, atunci când privim un străin, să ne oprim, să reflectăm și să încercăm să extindem modul în care ne percepem unii pe alții? De la imagini impunând/ impuse automat la expandarea sensului unei întâlniri și transcederea înspre gânduri abstracte, unde euri abstracte se pot întâlni din nou. Putem spera la asta?

ii: În ultimul an, întrebarea care virează această cercetare înspre nivelul următor este: ce fel de IUBIRE ar putea exista într-o lume în care invizibilul și „non-imaginea” sunt mai prezente? Vă invit să folosiți această rugăciune pentru a crea o distanță între corpul vostru și imaginile sale, pentru a vă vedea în oglindă și pentru a vedea dincolo de ce se vede, pentru a ajunge la următorul nivel al „Corpului-vostru-existând-în-lume” și, de asemenea, să vă gândiți la ce tip de comunitate/dans/estetică/corpur/realități/relații am putea construi, dacă mințile și corpurile noastre ar reuși să transceadă logica imaginilor care ne conduc astăzi lumea? Ce fel de atingere am putea descoperi în peisajul invizibil? Și ce fel de sinceritate se ascunde acolo?

Rugăciune pentru abstract este un spațiu hiper reflexiv, o realitate complexă, o călătorie, un cult, un experiment fără final, o lume alternativă, o nouă formă de viață, un mod de a gândi, un loc în care metafizicul și spiritualul devin materie, un dans real, o dorință senzuală și cel mai mult – o manieră de a petrece timpul cu prietenii. (Lilach Livne)

Cosmina Moroșan

Cu o privire hiperscaldată în *layerele* de receptare filologice (absolventă a Facultății de Litere, publică eseuri/articole despre preferați în diverse reviste culturale, citește poezie la diferite întâlniri), Cosmina Moroșan își virează încercările de permeare și (auto)reinventare prin expuneri/problematizări/interogări și defamiliarizări ale spațiului „normopath” (cotidian), ce pun la un loc dramatizarea, teoria, dj-ing-ul și jamming-ul poetic. În 2017 a publicat o carte de poezie numită „Beatitudine (eseu politic)”, Nemira.

Joy of Immanence / lecture performance (sâmbătă, 16 iunie, 15:00 - 19:00)

religia

Ghicește-n pelicule
și stânci de studiori;
pe cartonete, pistruiați
din filme-americane
orbiți de prezențe emoționale:

„am atins
eternitatea prin puterea
de a adulmea/ multiplica, ajusta
marea dragoste - Mișcătoarea.
Întâmplătoare e frumusețea...”

O locuia o prezență -
noi moduri de-a îmbrățișa
forța umilă
de printre răchiți și burlane.

Era fata
susurând la „Aeroportul copiilor”
cu ființe de sare
în vers succulent, ditirambic,
niciodată/ deloc

violent.

(Feat. Duns Scotus, Meister Eckhart, Maica Tereza, William James, Gisela Pankow, Simondon & others)

ALINA POPA

Alina Popa cultivă un mediu de unde este posibil să produci consecințe artistice, fără a despărți arta de viață, politica producției de cea a produsului, pe sine însăși ca subiectivitate de eul performativ, lucrarea de artă de contextul său. Lucrările ei se găsesc la granița între arte vizuale și performance, cubul alb și cutia neagră, ficțiune și teorie. Întrerupe party-uri să țină lecture-uri, camuflează viața în performance, performance-ul în workshop, fredonează figuri geometrice ca meditație mistică, documentează scriind SF și va interveni cel puțin o dată într-o discuție publică pentru a vorbi despre jaguari. Este interesată mai puțin de lucrări individuale cât de ideea de lucrare de artă ca lume, ca mediu cu granițe neclare sau farsă spațio-temporală. A fondat câteva „entități estetice”, Biroul de Cercetări Melodramatice, Unsorcery, Black Hyperbox, Bezna. Împreună cu Florin Flueraș a dezvoltat recent *Artworlds* – lucrări de artă ca lumi de artă. A expus/performat la Fap Sao Paulo, Atelier 35, Times Museum Guangzhou, BAK Utrecht, MUMOK Kino Viena, CNDB, MNAC București, DEPO Istanbul, Ujazdowski Castle Varșovia, Wing Hong Kong, Jardim Equatorial Sao Paulo, Teatru-Spălătorie Chișinău, Salonul de proiecte București, House of Drama Oslo, Theater Rampe Stuttgart etc.

<http://alinap0pa.blogspot.ro/>

<http://www.artworlds.ro/>

You Are / performance, versiune pentru *white cube* (joi, 14 iunie și vineri, 22 iunie, 15:00 - 19:00)

You Are propune un spațiu, social și afectiv, care aduce împreună forme de terapie, de performance și gândire abstractă. Performerul este o pacientă care poate fi activată de atingerea terapeutică a vizitorilor. Nemișcarea și afectul se pot trezi la mișcare și limbaj – sau nu. Publicul poate precipita gândire sau contemplare, concept sau ceva pur estetic, poate declanșa un complex de perspective sau și-o poate conserva pe cea proprie. Metoda de prezentare este cea a junglei de perspective: vorbind ca pacient dar din punctul de vedere al jaguarului, ca mine din perspectiva lampetrei sau a unui alt fel de pește, ca tine în visele mele, ca acel „lucru” necunoscut care se uită în ochii călugăriței. În rest e liniște. Terapia este colectivă și abstractul e o chestiune de stare sau conținut. A deține perspective multiple înseamnă să te miști între gravitate și ceva ușor, să-ți disloci eul și să te vindeci. *You Are* conține practici și formate dezvoltate în contextul „Clinicii” - următoarea lume de artă („Artworld”, www.artworlds.ro), lucrare-cadru realizată împreună cu Florin Flueraș.